

[Finansministeren.]

på, og det må være en misforståelse fra hr. Hilmar Baunsgaards side, når han i mine bemærkninger lagde noget om, at jeg havde andre løsninger for landbrugets vedkommende. Det var i forbindelse med teatrene, jeg sagde, at så må man finde andre løsninger, hvis man vil støtte. Jeg tror ikke, landbruget vil være helt tilfreds med den sammenstilling. Men vi er da indstillet på at hjælpe landbruget, det har vi jo vist i praksis med de forskellige foranstaltninger, som tidligere er gennemført, og jeg gør opmærksom på det forslag, jeg her har nævnt, og som vi vil komme med, hvorefter vi vil udvide fristen med yderligere 1 måned for landbruget — ikke kun for byerhvervene, sådan som venstre har foreslået det. (*Afbrydelse*). Jeg holder mig til det forslag, der er stillet af venstre. Vi vil altså foreslå, at man udvider fristen med 1 måned for landbruget; jeg vil ikke sige, at det vil give nogen vældig stor likviditetsforøgelse i landbruget, men det vil dog betyde en forøgelse af likviditeten; det vil svare til, at man giver landbruget som helhed et rentefrit lån på 40 mill. kr. ud over det, der ligger i den ordning, man har nu, så helt lidt er det jo i hvert fald ikke.

Jeg er enig med hr. Poul Antonsen i — hr. Hilmar Baunsgaard var jo også inde på det — at indførelse af valgfrihed nu kan give store vanskeligheder; hr. Aksel Larsen understregede det jo også. Selv om man på et vist tidspunkt måske kunne sige, at det var rigtigt med valgfrihed mellem en betalingsmetode og en faktureringsmetode, så kan det da godt være helt forkert nu, da man har kørt systemet ind med faktureringsmetoden, at komme og sige, at nu skal vi ændre det; det kan give ganske specielle vanskeligheder.

Nu ved jeg ikke, om hr. Svend Haugaard vil blive ved med at give mig blomster, når jeg siger, at jeg dog nævnte, at der var noget med et provenutab på 35-40 mill. kr., hvis man skulle udvide byggegodtgørelserne til hele byggeriet, og at det måtte indgå i overvejelserne; det vil jeg altså gerne ende med også at understrege. Men i øvrigt vil jeg bekræfte, at vi er positivt indstillet over for en ændring i den retning, jeg her har nævnt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Må jeg til finansministeren sige, når han nu vil gøre gældende, at det simpelt hen er urimeligt, at et parti fremsætter et forslag som det foreliggende, at finansministeren må jo nok indrette sig på, at ethvert parti må overveje, hvilke problemer man finder det rimeligt og nødvendigt at bringe frem i folketinget.

Jeg minder endvidere finansministeren om, at de to punkter, på hvilke venstre har stillet forslag, svarer til de to spørgsmål, jeg rettede til finansministeren i sommer, da jeg spurgte, om finansministeren eller regeringen ville medvirke til at stille sådanne forslag. Såvel på spørgsmålet om valgfrihed som på spørgsmålet om forlængelse af afregningsfristen svarede finansministeren kategorisk nej. Derefter gjorde finansministeren, da han blev stillet over for den kendsgerning, at denne snævre frist simpelt hen ikke lod sig administrere i praksis, den indrømmelse at forlænge fristen for de to næste gange; heri lå der intet om, at det ville blive en generel ændring. Over for finansministerens afvisende holdning på et direkte spørgsmål var det helt klart, at så var der kun én ting for et parti at gøre, når det havde den opfattelse, at disse ændringer var rigtige: det var at stille forslaget. Efter at vi har stillet forslaget, har vi bemærket os med tilfredshed, at finansministeren nu har ændret holdning.

Må jeg til spørgsmålet om landbrugets stilling gøre den bemærkning til finansministeren, at desværre har såvel omkostningsudviklingen som de meget vanskelige afsætningsvilkår, som den europæiske markedsdeling har medført, jo bevirket en overordentlig stramning af økonomien i dansk landbrug. Jeg havde lejlighed til at gøre nogle bemærkninger om det under erhvervsdebatten forleden dag, om selve den faktiske stilling. Når vi anser det for rimeligt at gøre en ekstraordinær indsats også på det område, således som jeg gjorde mig til talsmand for i mit første indlæg, så beror det netop på en vurdering af, hvor store vanskelighederne er. Den måneds forlængelse af afregningsfristen, som finansministeren beskedent stiller i udsigt, løser slet ikke i rimelig grad problemet, som det er i øjeblikket. En lettelse alene på 40 mill. kr. her, det betyder vel pr. ejendom 250 kr.